

Posudek vedoucího diplomové práce

Vojtěch Gössl: *„Příspěvek ke vztahům Velké Británie a Spojených států amerických, 1783-1807“*, Praha 2006, 114 stran.

Vojtěch Gössl si zvolil jako téma své diplomové (magisterské) práce historiky nepříliš frekventované (byť nikoli opomíjené) téma britsko-amerických vztahů od konce války amerických osadníků za nezávislost až po chvíli, kdy se začalo schylovat ke druhé válce mezi oběma státy (1812-1814), tj. do roku 1807. V této souvislosti je třeba říci, že práce je dobře v čase vymezena, má pečlivě vybudovanou strukturu, logické členění na kapitoly; toto všechno je bez jakýchkoli připomínek.

Pokud jde o jednotlivé kapitoly, Vojtěch Gössl postupuje v zásadě chronologicky (s některými nevyhnutelnými přesahy, „retrospektivními momenty“, četnými odkazy atd.), tj. od pečlivé analýzy mírové smlouvy z roku 1783; dále analyzuje pokusy o řešení nesmírně citlivé a komplikované otázky hranic, vztahů mezi Indiány, loajalisty, Brity a Američany, obchodní záležitosti atd., až po Jay-Grenvillovu smlouvu a její důsledky. Závěrečná kapitola je pak příznačně nazvána Jeffersonova éra, což implikuje, že se jedná o éru prezidentství Thomase Jeffersona (počátek 19. století).

Zvláštní ocenění si zaslouží pozornost, kterou Vojtěch Gössl věnoval ekonomickým aspektům britsko-amerických vztahů, jež jsou velmi složitou problematikou samy o sobě, a i proto je historikové, zabývající se výhradně dějinami diplomacie, ponechávají nezřídka stranou. Tento přesah do hospodářských dějin není u diplomantů Semináře novověkých dějin (bývalého Semináře dějin mezinárodních vztahů a světové politiky) zcela běžný.

Pokud jde o dílčí výtky ke Gösslově práci, v první řadě se jedná o některá „kontroverzní“ tvrzení. Jako příklad lze uvést jeho slova o tom, že britský parlament v letech výrazněji nezasahoval do zahraniční politiky země (strana 12); přirozeně lze vést diskusi o slovo „výrazněji“ (jistě bychom v britských dějinách našli období, kdy zákonodárci ovlivňovali zahraniční politiku země výrazněji než v těchto letech, na druhé straně je nutno konstatovat, že prakticky po celou dobu existence anglického (britského) parlamentu patřila zahraniční politika do centra pozornosti jejich zájmu). Podobných tvrzení bychom u Vojtěcha

Gössla našli ještě několik, žádné z nich však nemá vliv na pozitivní hodnocení práce jako celku, o tom není sporu.

Hlavní „vadu na kráse“ Gösslovy práce proto vidím v její mírně problematické jazykové úrovni. Vojtěch Gössl se přes má opakovaná upozornění nevyvaroval gramatických chyb (zejména shoda pomětu s přísudkem, interpunkce atd.) a jistých stylistických neobratností, což je – vzhledem ke kvalitě práce jako celku – velká škoda.

Přes výše uvedené dílčí výtky konstatuji, že Vojtěch Gössl napsal kvalitní diplomovou práci. Prostudoval úctyhodné množství vydaných pramenů a odborné literatury (v případě vydaných pramenů často psaných věru nesnadným jazykem; neopomněl ani, což je dobře, práce českých historiků, kteří se tímto tématem zabývají), prokázal schopnost jejich kritické analýzy, nadhled nad tématem, jen velmi zřídka „zabředl“ do popisných podrobností; pokud tak učinil, mají většinou obecnější ilustrativní charakter. Poznámkový aparát je po formální stránce v pořádku, v zásadě bez chyb.

Z výše uvedených důvodů doporučuji Gösslovu práci k úspěšné obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm **v ý b o r n ě**. Po odtranění nedostatků, zmíněných v posudku, a dílčím dopracování lze po mém soudu práci předložit jako práci rigorózní.

V Praze, 11. září 2006

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin UK FF